

E-H

EBEN-HAËZER BOOKAZINE

JANUARI 2022 | STICHTING E-H DEPOT NEDERLAND | NR. 1

BREEKBAAR, MAAR BRUIKBAAR

"HOE HOUD IK DIT VOL? IK BEN OOK MAAR EEN
MENS, BREEKBAAR EN ZWAK."

Eben-Haëzer bookazine

Eben-Haëzer bookazine

Breekbaar, maar bruikbaar

Cees van Halem

Stichting EH-Depot Nederland

Gemeente Eben-Haëzer, ebenhaezer.nl

Dienst: Elke zondagochtend 10.00 – 11.30 u.

Plaats van Samenkomst:

Thorbecke Voortgezet Onderwijs

Prinsenlaan 82

Rotterdam-Alexander

Colofon

Titel: Eben-Haëzer bookazine

Eerste jaargang nr.1 – Breekbaar, maar bruikbaar

Verschijningsdatum: januari 2022

Uitgever: Stichting E-H Depot Nederland, Rotterdam

Website: concordante-publicaties.nl

© 2022 Cees van Halem

Alle rechten voorbehouden

Samenstelling & vormgeving:

Evangelie Om Niet, evangelieomniet.nl

In samenwerking met Mieke Tom

ISSN 2773 0867

NUR 707

INHOUD

INLEIDING

Breekbaar, en toch bruikbaar? 11

1. De kracht, die van God is 15
2. Een barst, in iedereen 19
3. Het Licht, dat *God*erin geplaatst heeft 23
4. Lijden, ter wille van Zijn Naam 27
5. Breekbaar, en toch bruikbaar! 31

Bron:

Halem van, C. (2019). *Breekbaar, maar bruikbaar*. Eben-Haëzer, <https://www.ebenhaezer.nl/2019/10/06/zondagsdienst-6-10-2019/>

Bijbelteksten uit de Nieuwe Bijbelvertaling [NBV], tenzij anders aangegeven.

“Wij verkondigen niet onszelf,
wij verkondigen dat Jezus Christus de Heer is
en dat wij omwille van Hem Uw dienaren zijn.

De God die heeft gezegd:
‘Uit de duisternis zal licht schijnen,’
heeft in ons hart het licht doen schijnen
om ons te verlichten met de kennis van Zijn luister,
die afstraalt van het gezicht van Jezus Christus.

Maar wij zijn slechts een aarden pot voor deze schat;
het moet duidelijk zijn dat onze overweldigende kracht
niet van onszelf komt, maar van God.

We worden van alle kanten belaagd,
maar raken niet in het nauw.
We worden aan het twifelen gebracht,
maar raken niet vertwijfeld.
We worden vervolgd,
maar worden niet in de steek gelaten.
We worden geveld, maar gaan niet te gronde.
We dragen in ons bestaan
altijd het sterven van Jezus met ons mee,
opdat ook het leven van Jezus
in ons bestaan zichtbaar wordt.
Wij levenden worden altijd omwille van Jezus
aan de dood prijsgegeven,
opdat in ons sterfelijke bestaan
ook het leven van Jezus zichtbaar wordt.
Zo is in ons de dood werkzaam, en in u het leven.”

2 Korintiërs 4:5-12

INLEIDING

Breekbaar, en toch bruikbaar?

Misschien denk je na het lezen van het bijbelgedeelte: wat een moeilijke taal, zo op het eerste aanhoren, begrijp ik er niet veel van. Dat is heel logisch, want Paulus schrijft af en toe moeilijke brieven. Brieven die zelfs Petrus soms niet helemaal snapte ...

In het bijbelgedeelte dat voorin deze bookazine staat, gaat het vooral over de vraag: hoe we als gelovigen in het leven staan en hoe we allerlei tegenslag verwerken.

En als we daar over gaan nadenken, kunnen we iets hebben aan dit Schriftgedeelte.

Paulus zegt daarin: Titus en ik dragen een grote schat met ons mee in dit leven.

Heel concreet: we hebben de heerlijkheid van God gezien in Christus.

We *weten* waarvoor we geboren zijn, waarom ons leven is, zoals het is en we *weten* wat onze toekomst is.

Maar tegenslag en tegenwerking, moeite en lijden, blijven ons niet bespaard.

We staan vaak onder grote druk, maar we zijn niet in het nauw.

We zitten af en toe flink met de handen in het haar over jullie, maar we zijn niet radeloos.

En we maken ons grote zorgen over dwaalleraars, die jullie als gemeenteleden in de war brengen.

Het is af en toe zo erg, dat we wel eens tegen elkaar zeggen:

‘We dragen het lijden en sterven van Christus mee in ons eigen leven.’

Dat is weliswaar zwaar, maar het heeft ook een positieve kant: hierdoor voelen we ons nog sterker met Hem verbonden.

*Paulus sterft een beetje ...
zoals de graankorrel die in de grond valt.
Alles met het doel
om vrucht voort te brengen
om anderen het leven te geven
om de Heer van de oogst te eren.*

Misschien denk je: nou dat is wel hoogdravende taal. 'Sterven aan jezelf', misschien wel ten koste van je gezondheid, hoort dat allemaal thuis in ons geloof? Dat is een logische vraag, maar als je goed kijkt naar gelovigen dan kom je er snel achter. Dat we, als leden van de uitgeroepen gemeente, net als Paulus en Titus, vaak weerstand en tegenwerking ondervinden. Dat je op je werk of op school soms voor een 'zacht eitje' versleten wordt. Of als je tegenslag krijgt in je relatie, in je gezin, of met je gezondheid. Dan kan je wel eens verzuchten: 'Hoe houd ik dit vol? Ik ben ook maar een mens, *breekbaar en zwak.*' Ik kan je zeggen: Dan zit je op de goede weg, de weg van Paulus. Dan weet je wáár je het zoeken moet, en kom je terecht bij de schat die je met je meedraagt. Die schat – dat geloof, die verwachting – *die* zorgt dat je blijft staan. Uit onszelf zou dat niet lukken. Wij zijn maar een aarden vat, inderdaad: breekbaar en zwak. Maar als het ons gegeven is te blijven staan, dan is het *de kracht van God* die dat mogelijk maakt. *Alle eer* gaat dan naar *God*, uit onszelf kunnen we niets.

Over dit onderwerp wil ik met je nadenken. Het thema is: "Breekbaar, maar bruikbaar".

Ik hoop dat je na afloop kunt zeggen: 'Achter bruikbaar moet geen vraagteken, maar een uitroepteken staan.'

Zullen we, voordat we aan dit onderwerp beginnen, vragen om Gods Licht en Waarheid over onze gedachten en woorden?

*Vader van onze Heer Jezus Christus, help ons,
om de woorden van Uw apostel Paulus goed te verstaan.
En dat we het aandurven om zijn getuigenis,
de tegenwerking die hij ondervond,
zelfs zijn lijden,
ook op onze persoonlijke levens te betrekken.
En wat meer is: het leven en lijden van Uw Zoon, Christus Jezus,
als een deel van ons eigen leven te kunnen aanvaarden en ervaren.
Als wij deelhebben aan het lijden van Uw Zoon,
is dat om ook deel te hebben aan Zijn verheerlijking.
Hierin wordt ook U verheerlijkt,
leer ons dat te verstaan.*

1. De kracht, die van God is

De tweede brief van Paulus aan de gemeente van Korinthe, is een **brief waarin een aantal thema's spelen.**

In het gelezen Schriftgedeelte legt Paulus eerst zijn geloofsbrieven op tafel.

Hij verklaart namens Wie hij spreekt en getuigt, alsof hij een ambassadeur is.

Paulus zegt in hoofdstuk 4 vers 5: “Wij verkondigen niet onszelf, wij verkondigen dat Jezus Christus de Heer is en dat wij omwille van Hem Uw dienaren zijn.

In feite zegt hij: ‘Het gaat niet om mij, maar om Degene die ik vertegenwoordig. Degene die ik verkondig: Christus Jezus. Ik ben een dienstknecht, een slaaf van Hem.’

En dat wordt nader verklaard in het volgende vers, waarin Paulus zegt:

“De God die heeft gezegd: ‘**Uit de duisternis zal licht schijnen,**’ heeft in ons hart het licht doen schijnen om ons te verlichten met de kennis van Zijn luister, die afstraalt van het gezicht van Jezus Christus.”

En dan volgt er een ‘maar’ ...

“Maar wij zijn slechts een aarden pot voor deze schat; het moet duidelijk zijn dat onze overweldigende kracht niet van onszelf komt, maar van God.”

In de NBG-vertaling lees je hier, in vers 7: “**Maar wij hebben deze schat in aarden vaten, zodat de kracht, die alles te boven gaat, van God is en niet van ons ...**”

Dit is een heel moeilijk vers.

Vooraf het woordje ‘zodat’, wat betekent ‘met het doel dat’, is moeilijk te begrijpen.

Zo in de zin van: ‘We nemen een thermoskan met koffie mee in de auto, *zodat* we straks niet na een uurtje al moeten stoppen voor een opkikkertje.’

In de concordante vertaling staat er: ‘opdat’, dat is duidelijker.

“Wij hebben nu deze schat in aarden vaten, *opdat* het bovenmatige van de kracht van God is en niet uit ons.” [NCV]

Nu we dit weten, wil ik je aandacht vestigen op een aantal dingen. Het is een *feit* dat God de schat in ons, breekbare mensen, heeft gelegd.

De schat is het zicht op de heerlijkheid van God, doordat Jezus – als het Beeld van God – ons voor ogen gekomen is.

Deze schat heeft God gelegd in aarden vaten, in kruiken die in stukken uiteenvallen als ze hard geraakt worden in het dagelijkse leven.

Een schat in aarden vaten ... in breekbaar aardewerk.

Dat is toch niet normaal, om zo’n grote schat in ons, breekbare mensen, te leggen?

Nou, voor God wel, Hij doet het met opzet!

God legt de schat van *het geloof* in ons zwakke bestaan.

Opdat zou blijken dat de kracht die in ons is, wel *van God* moet zijn en niet van ons.

Want wij zijn immers breekbaar, broos en zwak.

Een aarden vat ...

Wij zijn geen ‘ferme jongens, stoere knapen’.

Onze kracht komt van God.

Paulus gaat verder en zegt: ‘Titus en ik, hebben ons portie tegenslag gehad.’

Meer dan dat:

in de druk,
om raad verlegen,
vervolgd,
ter aarde geworpen.

Maar weliswaar:

niet in het nauw,
niet radeloos,
niet verlaten,
niet verloren.

Je kunt het eigenlijk zó zien, zegt Paulus in vers 10 en 11:

“We dragen in ons bestaan altijd het sterven van Jezus met ons mee, opdat ook het leven van Jezus in ons bestaan zichtbaar wordt. Wij levenden worden altijd omwille van Jezus aan de dood prijsgegeven, opdat in ons sterfelijke bestaan ook het leven van Jezus zichtbaar wordt.”

Moeilijke zinnen, maar we kunnen ze vertalen naar dagelijkse taal.

We dragen het *sterven* van Jezus in ons lichaam mee.

Waarom?

Met welk doel?

Opdat ook het *leven* van Jezus zich in ons lichaam zou openbaren.

Anders gezegd:

Wij die leven, worden aan *de dood overgeleverd, om Jezus' wil.*

Opdat ook *het leven* van Jezus zich in ons leven zou openbaren.

Menselijkerwijs gesproken kan niemand die zware last dragen.

Dat hou je niet vol.

We zijn niet van staal, nee, we zijn een aarden vat ...

Een vat dat gebruikssporen vertoont, dat slijt, dat gescheurd en gebarsten is.

En toch blijven we staande!

Niet *in het nauw*, niet *radeloos*, niet *verlaten*, niet *verloren* ...

Klopt, dat zeggen we Paulus na, maar we realiseren ons tegelijkertijd:

dat die moed,

die kracht om dat te zeggen,

dat moet dan wel komen van *Hem*, Die ons kracht geeft.

De kracht die *alles te boven* gaat.

Dat is de kracht die van God is, en niet van ons.

In vers 12 vat Paulus een en ander samen.

En dan zegt hij tegen de Korintiërs: “Zo is in ons de dood werkzaam, **en in u het leven.**”

Dat vers is intrigerend.

Zo is in ons de dood werkzaam ...

Kort toegelicht:

‘Door alles wat wij meemaken,’ zegt Paulus, ‘wordt ons leven onder zware druk gezet. We *sterven* met Hem.

Maar, net als Hij, we weten dat we lijden voor jullie.

Want jullie krijgen door ons *het leven* in handen.’

2. Een barst, in iedereen

Tot nu toe ging het over Paulus en Titus.

Zij hebben geleden om ons “het evangelie van onze redding” te verkondigen.

Door de kracht van God bleven ze, als zwakke mensen, staande. Maar het heeft veel persoonlijke offers van hen gevergd.

Nu hebben wij, via via, die schat in handen.

En nu staan wij voor de taak die door te geven.

En eigenlijk is het niet anders.

Wij zijn nú het vat geworden waarin God Zijn schat heeft neergelegd.

Wij *delen* die schat.

De inhoud van dat vat, de inhoud van die breekbare kruik, moet uitgegoten worden!

Gods liefde moet uitgeschonken worden, zonder te rekenen op een tegenprestatie.

Let maar op.

Je krijgt vaker afkeuring en tegenstand dan ‘likes’ of ‘duimpjes’.

De schat van het geloof is in ons gelegd, door God.

Niet zomaar, om daar lekker van te kunnen genieten.

Ja, dat mag ook ...

Maar ook, en *vooral*, om er anderen mee te bereiken.

Ook al kost ons dat een persoonlijk offer ...

Ons vat zal wat slijtage gaan vertonen.

Misschien wel scheuren en barsten.

Zo gaat dat met gebruiksvoorwerpen van aardewerk.

Dat kan pijn doen.

Maar het is geen nadeel.

Het is juist een voordeel.

Want dan wordt *de kracht zichtbaar* die in ons werkt.
Het laat zien welke kracht er in ons leeft.

Onlangs hoorde ik met nieuwe oren een liedje dat ik al veel langer kende.

Een liedje van een evangelische jonge broeder, een hedendaagse Nederlandse liedjeszanger, Matthijn Buwalda.

Het liedje heet: “*Alles breekt*”.

Niet zo optimistisch, lijkt het, op het eerste gezicht ...

Maar aan het einde van het lied, komt schuchter, maar vol overtuiging de tekst:

“**Er zit een barst**, in iedereen,
maar daar schijnt vaak, het *Licht doorheen*.”

Ik vat het nu kort samen:

- Wij zijn een aarden vat, waarin door God een schat is gelegd.
- **Op het eerste gezicht is dat bijzonder: waarom zou God zo'n grote schat in een eenvoudig, breekbaar aarden vat neerleggen, dat wel moet bréken bij de eerste de beste tegenslag?**
- Maar God zegt: verbaas je niet. Ik heb het *met een speciaal doel* in mensen zoals jij neergelegd.
- Want dan wordt duidelijk dat, als je in tijden van tegenslag op je benen blijft staan – en dat blijf je; daar mag je op rekenen! –, die kracht in je *boven-menselijk* is.
- Dat klopt ook wel: want die kracht, is Mijn kracht!
Die kracht wil Ik graag, door jou, aan andere schepselen laten zien, die deze schat nog niet ontvangen hebben.

Om ons een beeld van Zijn Zoon Jezus Christus te maken, zal God ons duidelijk maken, dat het Zijn kracht is, die in ons werkt, uit onszelf kunnen we niets.

*Bedenk dit, geliefd kind ...
dat ons leven,
onze persoonlijkheid,
ermee gediend is
als er hier en daar
een barstje in komt.*

Geen vrolijke boodschap.

Maar op die manier kan *het Licht* naar buiten komen.

En ... zo word je een beeld van Mij.

Mijn mede-lotgenoot.

Ook Ik heb lijden meegemaakt.

Ik ben de 'Koning-knecht'.

3. Het Licht, dat *God* erin geplaatst heeft

Een geschiedenis.

U kent het verhaal van Gideon?

Of het lied dat zegt: “*Wie is er ... sterker dan Gideon?*”

Nou, als u dat verhaal nog kent, dan weet u wel dat Gideon daar zelf aanvankelijk heel anders over dacht.

Maar God deed een beroep op Gideon om Hem te vertrouwen.

Hij stelde Gideon op de proef ...

Dat staat in het 7e hoofdstuk van het boek Richteren.

Gideon moest van God het leger van de Midjanieten aanvallen.

Zijn opdracht was: verlos Israël uit de greep van Midjan.

Maar Gideon had leren rekenen en dacht:

dat leger van de Midjanieten is mij veel te sterk;

meer dan 300.000 man!

En mijn leger is maximaal 32.000 man.

Dat is 1 tegenover 9.

Hij wilde van de opdracht van God af.

Maar Gideon kon God niet overtuigen.

God zei zelfs in Richteren 7 vers 2:

“Het leger dat je bij je hebt is te groot. Ik lever de Midjanieten niet aan jullie uit, want Ik wil niet dat Israël zich erop beroemt dat het **zich op eigen kracht heeft bevrijd.**”

Vrij vertaald:

‘Je moet zwak worden, pas dan wordt duidelijk dat de toekomstige overwinning *door Mij* gerealiseerd wordt.’

Na een aantal selectie procedures, hield Gideon 300 man over van zijn leger.

En dat tegenover 330.000 Midjanieten.
Te gek voor woorden: 1 op 1000 ...!

En dan zou je denken dat deze 300 man een keurkorps vormden: de beste strijders.

Maar, zelfs daarin had God Gideon zwak gemaakt.

Als laatste selectiemiddel had God gezegd: 'Laat iedereen naar de waterkant gaan en alleen degenen die het water opslurpen als een hond ... die moet je hebben, die mogen blijven.'

God laat weten dat Gideon zal overwinnen, *ondanks alles*.

Ondanks het feit dat hij van elke 1000 manschappen er 999 naar de tent terug moet sturen.

Gideon gaat strijden met 1 duizendste; 1 promille van zijn oorspronkelijke leger.

En die 1 promille is ook nog (in onze ogen) op een bizarre manier geselecteerd ...

En wat gebeurde er?

Gideon vertrouwde God.

Toen hij nog 32.000 man tot zijn beschikking had, zag hij het niet zitten.

Nu, met 300 man, ging hij op de vijand aan, stáánde op Gods belofte.

De 300 man van Gideon gingen op pad.

Hij verdeelde de driehonderd man in drie groepen.

Hij gaf iedereen een bazuin en lege kruiken, lege vaten, in de hand.

Met fakkels binnenin de kruiken.

Een eigenaardige militaire uitrusting, zou ik zeggen.

Toen ze, midden in de nacht, het legerkamp van de Midjanieten naderden, bliezen ze tegelijk op de bazuinen.

En sloegen ze de aarden vaten kapot.

En toen kwam het licht naar buiten!

De Midjanieten vluchtten weg ...

Sommigen waren zo in paniek dat ze elkaar te lijf gingen.
En Gideon kon de opdracht van God volbrengen.

Veel bijbeluitleggers denken dat Paulus aan deze geschiedenis
gedacht heeft, toen hij zijn teksten schreef over het aarden vat.
Het zou mij niet verbazen.

De gelijkenis is groot.

Alleen als het vat, ons leven, barsten vertoont ... kan het Licht, dat
God erin geplaatst heeft, naar buiten stromen.

Zó wordt de vijand overwonnen!

4. Lijden, ter wille van Zijn Naam

Paulus heeft zijn teksten in de Korinthe-brief dan misschien wel geschreven met de geschiedenis van Gideon in het achterhoofd, maar Paulus sprak ook uit eigen ervaring.

De ervaring dat ons leven onder druk kan komen.

De ervaring dat God niet altijd werkt in onze levens via een schouderklopje.

Maar vaker, via beproeving, weerstand, tegenstand, of zelfs *lijden*.

Ik denk aan de roeping van Paulus.

Hij was op weg naar Damascus om, met autorisatie van de Joodse leiders uit Jeruzalem, de Christus-belijdende Joden in Damascus een lesje te leren.

En plotseling omstraalde hem een licht, en hij hoorde een stem:

“Saul, Saul, waarom vervolg je Mij?”

En hij zei: “Wie bent u, Heer?”

Paulus had meteen door **Wie er ‘aan de andere kant van de lijn’ sprak**

...

En de stem aan de andere kant van de lijn zei:

“Ik ben Jezus van Nazareth, die jij vervolgt.”

Paulus vroeg: “Wat moet ik doen, Heer?”

En de Heer zei tegen hem: “Sta op en ga naar Damascus, daar krijg je precies te horen wat je opdracht is.”

En dan gaat de geschiedenis verder.

Dan spreekt de Heer in Handelingen 9 vers 11, tot ‘een leerling, genaamd Ananias’.

“In Damascus woonde een leerling die Ananias heette. In een visioen zei de Heer tegen hem: ‘Ananias!’ Hij antwoordde: ‘Ik luister, Heer.’”

En dan zegt de Heer tegen Ananias:

“Ga naar de Rechte Straat en vraag daar in het huis van Judas naar iemand uit Tarsus die Saulus heet. Hij is aan het bidden, en hij heeft in een visioen gezien hoe een man die Ananias heet, binnenkomt en hem de handen oplegt om hem weer te laten zien.”

Ananias sribbelt dan wat tegen, omdat hem ter ore gekomen is, dat Paulus de gemeente in Jeruzalem vervolgd heeft. Hij antwoordde: “Heer, van veel kanten heb ik gehoord over deze man en over al het kwaad dat hij Uw heiligen in Jeruzalem heeft aangedaan. Bovendien heeft hij toestemming van de hogepriesters om hier iedereen die Uw naam aanroep in de boeien te slaan.”

Maar de Heer zei: “Ga, want hij is het instrument dat Ik gekozen heb om mijn naam uit te dragen onder alle volken en heersers en onder al de Israëlieten. Ik zal hem tonen hoezeer hij moet lijden omwille van mijn naam.”

“Mijn *uitverkoren vat*”, zegt de Statenvertaling.

De NBG-vertaling geeft aan: “... deze is Mij een uitverkoren werktuig om mijn naam te brengen voor heidenen en koningen en [de] kinderen Israëls; want Ik zal hem tonen, hoeveel hij lijden moet ter wille van mijn naam.”

Om die laatste uitspraak gaat het mij.

Ik zal hem tonen hoeveel hij lijden moet, ter wille van Mijn Naam.

Als je geroepen wordt ...

als je uitgeroepen wordt ...

uitverkoren wordt ...

dan gaat God met je aan het werk.

En van de manier waarop dat gebeurt, kan Paulus ons veel vertellen.

Aan het einde van zijn leven, schrijft hij in zijn 2e brief aan Timoteüs: “Je weet dat alle christenen, die vanuit Asia hier zijn gekomen, mij in de steek hebben gelaten.”

Dit is een patroon dat je op veel meer plaatsen in de Bijbel tegenkomt.

Het klinkt tegenstrijdig.

Misschien wel een beetje oneerlijk in mensen-oren.

Je wordt uitgekozen, je mag Gods heil verkondigen ...

en dat houdt dan tegelijk ook in, dat je leven hier op aarde er niet gemakkelijker op wordt.

Sterker nog: het kan lijden worden.

Sommigen moeten het zelfs met de dood bekopen, óók vandaag de dag nog ...

5. Breekbaar, en toch bruikbaar!

De Bijbel staat vol met verslagen van levens waarin God werkte. Het ging tot nu toe vooral over Paulus, hoe hij op de proef werd gesteld.

Ook Gideon werd op de proef gesteld, doordat hij een onmogelijke opdracht moest uitvoeren.

En zo gaat het heel de Bijbel door:

Lazarus en zijn zussen werden op de proef gesteld; Jezus kwam bewust te laat, genezing was niet meer mogelijk, maar de Heer deed Lazarus opstaan uit het graf.

Abraham heeft geleden, toen hij opgeroepen werd om zijn enige zoon Isaak af te staan, maar de Heer gaf uitkomst.

Jacob heeft geleden, toen hij hoorde dat zijn lievelingszoon, Jozef, door de wilde dieren verscheurd was. Maar het bleek later een leugen van de oudere broers te zijn.

Jozef heeft geleden, toen hij door zijn broers in de put werd gegooid. De put als beeld voor het graf.

Maar Jozef wordt door een wonder gered, werd onderkoning van Egypte en daarmee de redder van het volk Israël, ten tijde van de hongersnood.

Benjamin heeft geleden, toen hij moest achterblijven in Egypte vanwege een beproeving die hem, door toedoen van zijn volle broer Jozef, overkwam. Een broer die hem intens lief had.

Ik heb ze nog niet allemaal genoemd, maar van Abraham tot Jozef, allen hebben *geleden*, met een *doel*.

In het Nieuwe Testament van Lazarus tot Paulus, zij hebben allemaal geleden. In hun leven is *de Naam van God* groot gemaakt.

En de gróóteste van allen hebben we nog niet genoemd.

Onze Heer en Leidsman: Christus Jezus.

In Hem in Wie alle geslachten van de aarde gezegend worden.

Hoeveel heeft Hij moeten lijden!

Hij leek van God verlaten.

Maar op de derde dag stond Hij op.

Hij wist waartoe Hij moest lijden.

Voor korte tijd verlaten om het grootste wonder dat ooit gebeurd is, aan iedereen te tonen.

Jezus is opgestaan: als Eersteling.

En kort daarna ontving Hij een *verheerlijkt lichaam*.

Een geschenk dat ook ons zal ten deel vallen.

Wij, die nu nog leven in dit aarden, breekbare vat ...

Als wij delen in Zijn *lijden* is dat om ook te delen in Zijn *verheerlijking*.

Dat is een woord van Paulus en hij wist waarover hij het had.

Mede-lotgenoten, betekent dat wij in álles deelhebben aan het lotdeel van Christus.

Als leden van het lichaam van Christus – 1 Korintiërs 12:12 en

Efeziërs 1:23 – weten we ons allemaal uitverkoren.

Uitverkoren werktuigen; breekbare vaten.

Dat maakt ons bescheiden.

Net als Paulus, die vaak zegt, dat hij zwak is.

Maar ook, dat hij – als hij zich dat realiseert – zich ook bewust wordt dat het God is, Die een schat in ons gelegd heeft.

Met opzet in breekbare aarden vaten.

Opdat de kracht, die wij mogen tonen, uit *God* is, en niet uit ons.

Wij zijn ‘meer dan overwinnaars’ zegt Paulus.

Niet omdat wij van die geweldenaars zijn, maar, Romeinen 8 vers 37:

“... in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars *door Hem*, die ons heeft liefgehad (letterlijk: die ons liefheeft).” [NBG51]

Niet uit onszelf, maar vanwege Hem die ons liefheeft!

Wij zijn immers zwak en breekbaar.

Breekbaar, en toch bruikbaar?

Met die vraag zijn we begonnen.

Het antwoord is:

Zéker.

Breekbaar, en toch bruikbaar!

Sterker nog: onze breekbaarheid is een *voorwaarde* om bruikbaar te kunnen zijn.

‘Want’ – vrij vertaald naar Paulus in 2 Korintiërs 12:10 – :

‘als we zwak zijn, dan zijn we machtig’.

Bruikbaar voor God.

Gereed voor wat voor ons ligt.

Amen.

Stichting E-H Depot Nederland

Deze stichting heeft als doel: (het bevorderen van) de verkondiging in woord en geschrift van het Evangelie van genade, zoals Paulus het verkondigde door openbaring van Christus Jezus.

Concordante Publicaties, <https://www.concordante-publicaties.nl/>

NCV Bijbelstudie App, <https://ncv-bijbelstudie.nl/>

In samenwerking met:

Stichting Evangelie Om Niet

Het Evangelie spreekt van de ene God,
Die OM NIET alle mensen redt, verzoent,
levend maakt en rechtvaardigt!

Gratis online boeken lezen, delen en downloaden

(de publicaties zijn ook OM NIET als uitgave op papier verkrijgbaar)

evangelieomniet.nl

IN DEZE UITGAVE

BREEKBAAR, MAAR BRUIKBAAR CEES VAN HALEM

"... wij zijn slechts een aarden pot voor deze schat; het moet duidelijk zijn dat onze overweldigende kracht niet van onszelf komt, maar van God."

2 Korintiërs 4:7 (NBV)

Wij zijn maar een aarden vat, inderdaad breekbaar en zwak. Maar als het ons gegeven is te blijven staan, dan is het *de kracht van God* die dat mogelijk maakt.

De schat – dat geloof, die verwachting – *die* zorgt dat je blijft staan. Alle eer gaat naar God, uit onszelf kunnen we niets.

Over dit onderwerp wil ik met je nadenken. Het thema is: "Breekbaar, maar bruikbaar". Ik hoop dat je na afloop kunt zeggen: 'Achter bruikbaar moet geen vraagteken, maar een uitroepteken staan.'

INHOUD

- Breekbaar, en toch bruikbaar? 11
- De kracht, die van God is 15
- Een barst, in iedereen 21
- Het Licht, dat *God* erin geplaatst heeft 25
- Lijden, ter wille van Zijn Naam 29
- Breekbaar, en toch bruikbaar! 33